

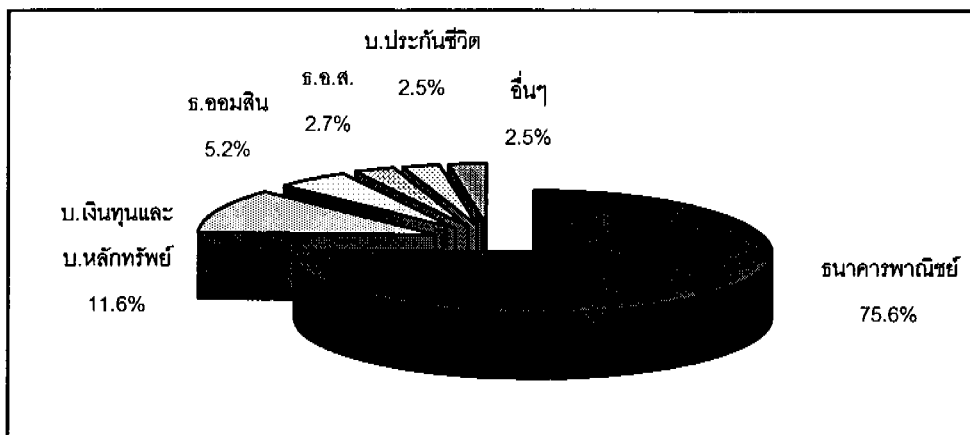
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

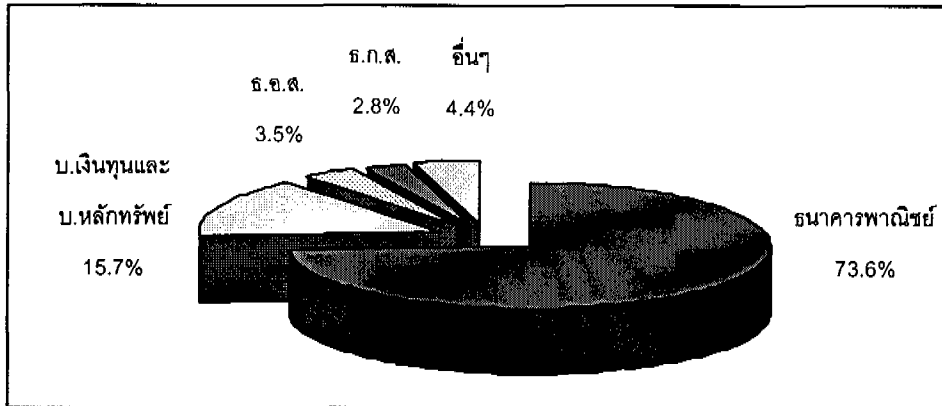
ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีหน้าที่สำคัญในการเป็นสื่อกลางทางการเงิน ในการระดมเงินออมและจัดสรรสินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในช่วงปี 2537-2543 ธนาคารพาณิชย์สามารถระดมเงินฝากเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.6 และให้สินเชื่อเท่ากับร้อยละ 73.6 ของเงินฝากและเงินให้สินเชื่อทั้งระบบการเงิน สูงกว่าบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่มีการระดมเงินฝากและให้สินเชื่อสูงเป็นอันดับสอง ระดมเงินฝากได้เพียงร้อยละ 11.6 และให้สินเชื่อร้อยละ 15.7 ของเงินฝากและเงินให้สินเชื่อทั้งระบบการเงิน จึงถือได้ว่าธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (ภาพที่ 1.1.1 และ 1.1.2)

ภาพที่ 1.1.1 เงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศไทยเฉลี่ย ปี 2537-2543

ที่มา: ตารางที่ 26 ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/Econ%26Finance)

ภาพที่ 1.1.2 เงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินในประเทศไทยเฉลี่ย ปี 2537-2543

ที่มา: ตารางที่ 28 ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/Econ%26Finance)

การที่ธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 หลังจากประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกร้าเงิน (Basket of Currencies) เป็นระบบลอยตัวแบบมีการจัดการ (Managed Float) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ของธนาคารพาณิชย์ในการเป็นสื่อกลางทางการเงิน โดยเฉพาะการจัดสรรสินเชื่อให้แก่ภาคการผลิตต่างๆ เห็นได้ว่าในช่วงปี 2541 ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ลดลงจากปีก่อนเกือบทุกประเภทธุรกิจ โดยมีการให้สินเชื่อลดลงถึงร้อยละ -13.6 ในขณะที่ปี 2540 เงินให้สินเชื่อมีการขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 24.8 ธุรกิจที่ได้รับสินเชื่อลดลงมากที่สุดในปี 2541 ได้แก่ การธนาคารและธุรกิจการเงิน ปริมาณเงินให้สินเชื่อลดลงถึงร้อยละ -46.0 (ปี 2540 ได้รับสินเชื่อเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.2) รองลงมา ได้แก่ การอุตสาหกรรม ปริมาณเงินให้สินเชื่อลดลงร้อยละ -14.2 (ปี 2540 ได้รับสินเชื่อเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.5) และเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องในปี 2542-2543 (ตารางที่ 1.1.1)

ผลจากภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวอย่างรุนแรง และธนาคารแห่งประเทศไทยได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์การคำนวณยอดสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans หรือ NPLs) จากสินเชื่อที่ค้างชำระเกินกว่า 6 เดือน เป็น 3 เดือน ส่งผลให้สถาบันการเงินต่างๆ เผชิญกับปัญหาสินเชื่อด้วยคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ในปี 2540 ปริมาณ NPLs ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 185.9 ทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับร้อยละ 19.3 สูงสุดในปี 2541 อยู่ที่ร้อยละ 41.9 ลดลงในปี 2542 เหลือร้อยละ 37.9 และในปี 2543 เหลือร้อยละ 17.0 ในขณะที่ปี 2537-2539 สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ระดับร้อยละ 7.1 6.8 และ 8.4 เท่านั้น (ตารางที่ 1.1.2)

ตารางที่ 1.1.1 เงินให้สินเชื่อแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ	2538		2539		2540		2541		2542		2543	
	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
การเกษตรและปศุสัตว์	158,939	4.4	164,019	3.2	161,695	(1.4)	146,614	(9.3)	134,970	(7.9)	120,610	(10.6)
การเหมืองแร่และขุดหิน	24,985	59.2	24,476	(2.0)	36,000	47.1	32,246	(10.4)	29,372	(8.9)	21,931	(25.3)
การอุตสาหกรรม	1,097,337	31.2	1,313,546	19.7	1,872,325	42.5	1,606,276	(14.2)	1,543,109	(3.9)	1,321,030	(14.4)
การก่อสร้าง	185,850	30.9	236,341	27.2	273,064	15.5	246,834	(9.6)	223,216	(9.6)	163,106	(26.9)
การพาณิชย์	1,079,486	18.6	1,212,690	12.3	1,431,155	18.0	1,233,973	(13.8)	1,138,844	(7.7)	926,097	(18.7)
การธนาคารและธุรกิจการเงิน	339,204	38.4	345,330	1.8	487,514	41.2	263,430	(46.0)	392,153	48.9	667,971	70.3
ธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	400,184	9.9	426,100	6.5	490,521	15.1	506,115	3.2	514,335	1.6	339,709	(34.0)
การสาธารณูปโภค	108,106	25.2	142,751	32.1	197,128	38.1	189,661	(3.8)	204,373	7.8	220,895	8.1
การบริการ	333,296	24.2	377,839	13.4	458,037	21.2	418,568	(8.6)	385,266	(8.0)	313,377	(18.7)
การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	523,437	19.7	612,595	17.0	652,516	6.5	594,967	(8.8)	567,166	(4.7)	511,572	(9.8)
รวม	4,250,825	22.9	4,855,688	14.2	6,059,956	24.8	5,238,684	(13.6)	5,132,805	(2.0)	4,606,298	(10.3)

ที่มา: ตารางที่ 14 ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/Econ%26Finance)

หมายเหตุ ข้อมูลเงินให้สินเชื่อรวมธุรกรรมระหว่างธนาคารและกิจการวิเทศธนกิจในประเทศ

ตารางที่ 1.1.2 สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และสินเชื่อรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

หน่วย: ล้านบาท

ปี	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543
สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	245,327	275,634	409,570	1,170,925	2,196,485	1,943,245	784,992
อัตราการขยายตัว (%)	13.4	12.4	48.6	185.9	87.6	(11.5)	(61.7)
สินเชื่อรวม	3,457,708	4,250,825	4,855,687	6,059,954	5,238,684	5,132,805	4,606,298
อัตราการขยายตัว (%)	28.3	22.9	14.2	24.8	(13.6)	(2.0)	(10.3)
สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ต่อสินเชื่อรวม (%)	7.1	6.8	8.4	19.3	41.9	37.9	17.0

ที่มา: ปี 2537-2541 ตารางที่ 32.1 ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปี 2542-2543 ตารางที่ 1 ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th/bothomepage/databank/Financial_Institutions)

หมายเหตุ สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ปี 2537-2539 หมายถึง สินเชื่อที่ค้างชำระเกิน 6 เดือน

สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ปี 2540-2543 หมายถึง สินเชื่อที่ค้างชำระเกิน 3 เดือน

การเพิ่มขึ้นของปริมาณ NPLs ทำให้ธนาคารพาณิชย์มีรายได้จากการให้สินเชื่อลดลง และมีภาระในการกันสำรองหนี้สงสัยจะสูญมากขึ้น ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ในปี 2540 ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเริ่มขาดทุนเป็นจำนวน 7.6 หมื่นล้านบาท เนื่องจากการขาดทุนของธนาคารพาณิชย์จำนวน 6 แห่ง และผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี 2541 ธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งประสบปัญหาขาดทุน โดยขาดทุนรวมทั้งระบบสูงถึง 3.3 แสนล้านบาท และขาดทุนสูงสุดในปี 2542 เป็นจำนวน 3.4 แสนล้านบาท (ตารางที่ 1.1.3) การที่ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ขาดทุนเป็นจำนวนมาก ทำให้เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ลดลง ธนาคารพาณิชย์จึงจำเป็นต้องทำการเพิ่มทุน เพื่อให้สามารถดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงได้ตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนด¹ ธนาคารพาณิชย์ที่ไม่สามารถเพิ่มทุนได้ก็จะถูกแทรกแซงโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้าแทรกแซงธนาคารพาณิชย์ที่มีหนี้เสียมากเกินไป เงินกองทุนที่มีอยู่และไม่ประสบความสำเร็จในการเพิ่มทุนจำนวน 7 แห่ง ได้แก่ ธนาคารศรีนคร ธนาคารมหานคร ธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ธนาคารสหธนาคาร ธนาคารแหลมทอง และธนาคารนครธน โดยการสั่งลดทุนจดทะเบียน และให้กองทุนฟื้นฟูฯ เข้าเพิ่มทุนโดยการแปลงหนี้ที่ธนาคารพาณิชย์กู้ยืมจากกองทุนฟื้นฟูฯ เป็นทุน ส่งผลให้กองทุนฟื้นฟูฯ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ที่ถูกแทรกแซง และได้ดำเนินการให้ธนาคารมหานคร และธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ รวมกิจการกับธนาคารกรุงไทย ในกรณีของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ให้โอนเฉพาะสินทรัพย์ที่ดี ส่วนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ เปลี่ยนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ดูแลต่อไป สำหรับธนาคารแหลมทองให้รวมกิจการกับธนาคารรัตนสิน และธนาคารสหธนาคารให้รวมกิจการกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทย ธนกิจและบริษัทเงินทุน 12 แห่ง ในภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารไทยธนาคาร

¹ ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศดำรงเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์และภาระผูกพันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.5 โดยมีเงื่อนไขว่า เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต้องเป็นอัตราส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.25 ของสินทรัพย์และภาระผูกพันที่นับเป็นสินทรัพย์เสี่ยง

ตารางที่ 1.1.3 ผลการดำเนินงาน (กำไร-ขาดทุน) ของธนาคารพาณิชย์ไทย

หน่วย : ล้านบาท

ธนาคาร	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543
BBL	17,360	19,702	20,747	4,057	(49,489)	(60,082)	(18,687)
KTB	8,151	10,178	10,341	210	(61,585)	(91,937)	76,261
TFB	10,419	11,571	11,862	801	(39,883)	(52,632)	1,265
SCB	6,204	7,755	9,015	3,195	(12,411)	(48,733)	3,560
BAY	3,410	4,477	5,030	1,962	(9,575)	(20,760)	(8,530)
TMB	3,505	4,157	4,920	1,368	(2,958)	(11,624)	(25,064)
FBCB	2,890	3,540	4,582	(31,476)			
SCIB	2,862	3,160	3,509	(13,986)	(42,540)	(7,664)	(7,276)
BBC	525	860	(2,841)	(15,644)			
BMB	1,424	1,512	954	(23,616)	(55,899)	(5,989)	(5,005)
BOA	1,193	1,464	1,800	42	(7,702)	(11,583)	(4,118)
TDB/DTDB	709	816	1,087	28	(9,126)	(12,940)	(12,626)
UB/BT	567	491	306	(1,825)	(16,813)	(19,221)	(4,781)
NTB/SCNB	492	611	702	170	(3,987)	(1,922)	(2,347)
LTB/UOBR	145	203	239	(891)	(16,892)	10,053	(1,281)
รวม	59,856	70,497	72,253	(75,605)	(328,859)	(335,034)	(8,629)

ที่มา: รายงานประจำปีธนาคารพาณิชย์

ผลจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 และการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ใหม่ of ธนาคารแห่งประเทศไทยที่มีการปรับกฎเกณฑ์ให้เข้มงวดขึ้น ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อฐานะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้นธนาคารพาณิชย์จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถผ่านวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ งานศึกษานี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อวิกฤตการณ์การเงินปี 2540 โดยทำการศึกษาการปรับตัวในด้านการเพิ่มทุน การปล่อยสินเชื่อ การระดมเงินฝาก การกู้ยืม และประสิทธิภาพการดำเนินงาน

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ไทยต่อวิกฤตการณ์การเงินปี 2540 โดยทำการศึกษาในด้านการเพิ่มทุน การปล่อยสินเชื่อ การระดมเงินฝาก การกู้ยืม และประสิทธิภาพการดำเนินงาน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1. ระยะเวลาที่ทำการศึกษา

การศึกษากการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ในที่นี่ ทำการศึกษาวิกฤตการณ์การเงินที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2540 ระยะเวลาที่ทำการศึกษาดั้งแต่ปี 2537-2543 โดยแบ่งระยะเวลาศึกษาเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงก่อนเกิดวิกฤตการณ์ (2537-2539) และช่วงหลังเกิดวิกฤตการณ์ (2540-2543)

วิกฤตการณ์การเงินในที่นี่ หมายถึง ปัญหาที่เกิดกับสถาบันการเงินในชั้นที่ผู้กำกับตรวจสอบสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย) เห็นว่าสถาบันการเงินมีปัญหาต้องเข้าไปควบคุมตรวจสอบ และหรือ ผู้ฝากเงินไม่ไว้วางใจในความมั่นคงของสถาบันการเงินนั้นๆ จนตื่นตกใจพากันไปถอนเงินฝาก โดยทั่วไปวิกฤตการณ์ดังกล่าวผูกพันกับปัญหาสองประการด้วยกัน คือ ปัญหาเรื่องสถาบันการเงินขาดสภาพคล่อง (Liquidity) และปัญหาเรื่องสถาบันการเงินไม่สามารถชำระหนี้ต่อบุคคลภายนอกได้ (Insolvent)²

2. ธนาคารพาณิชย์ที่ทำการศึกษา

งานศึกษานี้ทำการศึกษากการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 15 แห่ง โดยแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ตามขนาดของสินทรัพย์ ณ สิ้นปี 2537 (ดูขนาดสินทรัพย์รายธนาคารในตารางที่ 3.1.1) เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ธนาคารขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก รายละเอียดดังนี้

² นริศ ชัยสูตร วราภรณ์ สามโกเศศ และ ชื่นฤทัย พรภักทรกุล, "โครงสร้างและปัญหาของสถาบันการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย". สัมมนาวิชาการปี 2530 เรื่องความมั่นคงของสถาบันการเงิน (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530), น.113.

1. กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ ขนาดสินทรัพย์ตั้งแต่ 200,000 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ (BBL) ธนาคารกรุงไทย (KTB) ธนาคารกสิกรไทย (TFB) ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา (BAY) และ ธนาคารทหารไทย³ (TMB)

2. กลุ่มธนาคารขนาดกลาง ขนาดสินทรัพย์ ตั้งแต่ 100,000 – 200,000 ล้านบาท จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารมหานคร (FBCB) ธนาคารนครหลวงไทย (SCIB) ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ (BBC) และ ธนาคารศรีนคร (BMB)

3. กลุ่มธนาคารขนาดเล็ก ขนาดสินทรัพย์ต่ำกว่า 100,000 ล้านบาท จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารเอเชีย (BOA) ธนาคารไทยทุน (TDB) (ธนาคารดีบีเอสไทยทุน (DTDB)) ธนาคารสหธนาคาร (UB) (ธนาคารไทยธนาคาร (BT)) ธนาคารนครธน (NTB) (ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดนครธน (SCNB)) และธนาคารแหลมทอง (LTB) (ธนาคารยูโอบีรัตนสิน (UOBR))

แต่เนื่องจากโครงสร้างของระบบธนาคารพาณิชย์มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปี 2541 ธนาคารพาณิชย์ไทยลดจำนวนลงเหลือเพียง 13 แห่ง จากการปิดกิจการของธนาคารขนาดกลาง จำนวน 2 แห่ง คือ ธนาคารมหานคร และธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ดังนั้นจำนวนธนาคารพาณิชย์ที่ทำการศึกษาค้นคว้าจึงแบ่งเป็น ปี 2537-2540 ทำการศึกษานานาชาติพาณิชย์ไทยจำนวน 15 แห่ง และปี 2541-2543 ทำการศึกษานานาชาติพาณิชย์ไทยจำนวน 13 แห่ง

1.4 วิธีการศึกษา

งานศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) คือ การนำข้อมูลที่ทำกรรวบรวมจากแหล่งข้อมูลและหน่วยงานต่างๆ มานำเสนอ เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงการดำเนินงานในด้านการเพิ่มทุน การปล่อยสินเชื่อ การระดมเงินฝาก การกู้ยืม และประสิทธิภาพการดำเนินงาน

³ กรณีของธนาคารทหารไทย จัดให้อยู่ในกลุ่มของธนาคารขนาดใหญ่ แม้ว่าขนาดสินทรัพย์จะต่ำกว่าธนาคารขนาดใหญ่อื่นๆ เพราะว่ามีฐานะเงินกองทุน และสภาพคล่องของธนาคาร ณ สิ้นปี 2540 อยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับธนาคารขนาดใหญ่ มากกว่าธนาคารขนาดกลาง เห็นได้จากหลังจากวิกฤตการณ์การเงิน ธนาคารขนาดกลางทั้ง 4 แห่ง ประสบปัญหาในด้านสภาพคล่องของเงินกองทุน และสภาพคล่อง อย่างรุนแรง จนกระทั่งธนาคารแห่งประเทศไทยต้องเข้าแทรกแซงกิจการเป็นกลุ่มแรก

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) คือ การนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากงบการเงิน มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ดังนี้

2.1 การประเมินฐานะของธนาคารพาณิชย์ ทำการศึกษาจาก ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy) คุณภาพของสินทรัพย์ (Asset Quality) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) และสภาพคล่อง (Liquidity) โดยวิเคราะห์จากอัตราส่วนดังนี้

- ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy) วิเคราะห์จากอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
- คุณภาพของสินทรัพย์ (Asset Quality) วิเคราะห์จากอัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อเงินให้สินเชื่อรวม และดอกเบียค้างรับต่อเงินให้สินเชื่อรวม
- ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) วิเคราะห์จากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม
- สภาพคล่อง (Liquidity) วิเคราะห์จากอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก

2.2 การศึกษาการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend or Time Series Analysis) เพื่อเป็นการสังเกตความเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทิศทางและภาพจน์ของผลการดำเนินงานของกิจการว่าเป็นอย่างไร และใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative or Cross Sectional Analysis) เพื่อเป็นการสังเกตถึงอัตราส่วนของกิจการ ณ จุดหนึ่งของเวลา โดยเปรียบเทียบกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน

1.5 แหล่งข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลประเภททุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งมีที่มาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน และรายปี จากธนาคารแห่งประเทศไทย
2. รายงานงบการเงินต่างๆ จากรายงานประจำปีของธนาคารพาณิชย์
3. ข้อมูลและเอกสารค้นคว้าจากห้องสมุดต่างๆ

1.6 องค์ประกอบของวิทยานิพนธ์

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การบริหารการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ และทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับฐานะและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ และงานวิจัยเกี่ยวกับวิกฤตการณ์การเงิน

บทที่ 3 ระบบธนาคารพาณิชย์ไทยและวิกฤตการณ์การเงินปี 2540 แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย แหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายของธนาคารพาณิชย์ และวิกฤตการณ์การเงินปี 2540

บทที่ 4 ฐานะของธนาคารพาณิชย์ไทย ปี 2537-2543 แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์ ความสามารถในการทำกำไร และสภาพคล่อง

บทที่ 5 การปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ไทย แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มทุน การปล่อยสินเชื่อ การระดมเงินฝาก การกู้ยืม และประสิทธิภาพการดำเนินงาน

บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ